דכבל גריוא דבעינא שקילנא"שקל דיקולא"ארבה חפייה בופרא וסחפיה על רישיה ואזל ואמר ליה "ליכיל לי מר ארבעין גריוי חיטי דרשינא בר"אחך רבי,א"ל לאו אודרתך דלא תברחן" א"ל "חיטי דרשינא קא נסיבנא" א"ל בר קפרא לברתיה-דרבי "למחר שתינא חמרא ברילקודא דאבוך ובלקירקני דאמך"בן אלעשה חמרא חתניה דרבי-הוה ועשיר גדול-הוה,אזמניה לבי הילולא דרבי שמעון ברבי, א"ל בר קפרא לרבי(מא) תועבה:כל דא"ל רבי דהכין הוא"תועבה" פרכה בר קפרא, א"ל פרשית את, א"ל "תיתי דביתכי תירמי לי נטלא"את רמיא ליה,א"ל לר' "קום רקוד-לי דאימר לך, הכי אמר רחמנא "תועבה"-"תועה אתה בה" לכסא אהדרינא א"ל(מא) "תבל בה:כי שניא הרא קדמאה,א"ל עיבד לי דאומר לך,עבד,אמר ליה "תבל הוא"-"תבלין יש בה:כי שניא הרא ביאה מן בולהון ביאות,אמר ליה (מא) "זנה"? אמר"ליה עיבד כי ענייא קדמאה, עבד ואמר ליה *"זו מה היא",לא "יכיל בן אלעשה למיסבל קם ונפק הוא ואינתתיה מתמן.מאי "בן אלעשה דתניא "לא לחנם פיזר בן אלעשה את מעותיו אלא להראות בהן תספורת של כ"ג דכתיב "כסום יכסמו את ראשיהם" תנא כעין לולינית מאי לולינית א"ר יהודה-'תספרתא' יחידתא', היכי דמי? אמר רבא "ראשו של זה בצד עיקרן של זה והיינו תספורת של כהן גדול :גובדלעת הרמיצה : מאי"דלעת הרמוצה? אמר שמואל קרא קרקוואי בי אשי אמר דלעת הטמונה ברמץ איתיביה רבינא לרב אשי "רבי נחמיה אומר דלעת ארמית היא דלעת המצרית בלאים עם היונית כלאים עם הדלעת"תיובתא:

מתני' *) "הנודר"ממעשה קדרה אין אסור אלא ממעשה רתחתא. אמר "קונם היורד לקדרה (ש) <שאני> טועם אסור בכל הנעשה בקדרה : **גמ'** תניא "הנודר-מן היורד לקדרה אסור ביורד לאלפס שכבר ירד לקדרה קודם שיורד לאלפס,מן היורד לאלפס מותר ביורד לקדרה. מן הנעשה בקדרה. מותר בנעשה באלפס, מן הנעשה באלפס מותר בנעשה בקדרה. "הנודר מן היורד לתנור אין אסור אלא בפת,ואם אמר "כל מעשה תנור עלי" אסור בכל הנעשים בתנור :

מתני'

דיקולא רבה . סל גדול : **חפייה בבופרא** . טח לותו בזפת כדי שלא יאכלו החטים מתוך נקבי הסל : וסחפיה על ריישיה . הפכה על ראשה : **ליכיל לי** מר . ימוד : **חטים דרשינא** . שהלויתיך ולבדיומת קאמר : **בבקודא דמכוך** . שיקוק לתוך **לְפַי כֻּסָּתָה** : **ובקירקני דמכך**.שהות למך מקרקרת ומזמרת: מאי תועבה . דכתיב גבי מצבה זכור: נטלא . כלי קטן : **תועה אתה בה** . שמינית משכבי זכר והולך לגל זכר : מאי תבל . דכתיב גבי לשה הארבעת לבהמה : תבלין יש בה . בתמיה : **מאי שניא הדא ביאה מכולהו ביאות** . כלומר היאך מנחת בן מינה ליך לגלגל הבהמה : זו מה היא . לשון ספק שאין יודע ממי היא מתעברת : **תספורתא יחידתא** . תספורת נאה : כנגד עקרו של זה . מלמד היה שלח יעלה אחד מן השערות על חבירו : קרקוואי . על שם מקומן : דלעת תרמית היא דלעת המלרית . כלומר זו היא דלעת המלרית: והיא נלאים עם הרמוזה . למעת לתו טמונה ברמץ קאמר לגלה מן דלעת היא שנקרמת רמוזה : **מתני'** הנודר ממעשה קדרה ליטו אסור לגלה במעשה רתחתא מפרש בירושלמי ליזהו מעשה רתחתא כגון חילקא טרגין וטסני שלא ושורו זריד ועדשן והייטו דקאמר ליטו אסור לגלה ממעשה רתחתא ונקרלת "רתחתא"על שם שמריך להרתיח ונבשל הרבה : **גמ'** שכבר ירד לקדרה קודם שירד לאילפס. כך היה דרכן במעשה אילפס שהיו מרתיחין אותו בקדרה ריתיחה קלה : מן היורד לאילפס מותר ביורד לקדרה.קמ"ל **דלמ ניחמ** כל שהרתיחו אותו ריתיחה קלה כמו שירד לאילפס "יורד לאילפס"מיקרי מפני שהוא מוכן לבך תס"ם שעדיין לא ירד,קמ"ל דלמ, כך נראה בעיני : מן הנעשה בקדרה מותר בנעשה באילפס. משום **לנעשה** = נמור עשיר,שמעת ומשום הכי מותר בנעשה באילפס אף על פי שכבר ירד לקדרה משום דמ"מ נמר עשייתו לא היה בקדרה : מן הנעשה באילפס מותר בנעשה בקדרה . כלומר אף על פי שאחר מכן הורידו באילפס ערי כיון דנמר עשייתו בקדרה היה כך נראה בעיני : **היורד מן היורד לתנור** אינו **אסור** אלא **בפת** . דסתם "יורד לתנור" משמע פת ואם אמר "כל מעשה תנור עלי"אסור בכל מעשה בתנור :

מתני'

דכבל גריוא דבעינא . בחיזה מדה שאלנה לקח : **חפייה בופרא** . זיפקו מבחוץ כדי שיחזיק החטים : **ליכיל לי** . ימוד לי : **דרשינא בך** . כלומר שאתה חייב לי : **שתינא חמרא ברילקודא דאבוך** . שאבין ירקך : **ובקירקני דמכך** . במזיגתה שאתך תמזוג לי הכוס : **מאי תועבה** . עשו שניכם : **תרמי לי** תורה אור נטלא . תמזוג לי הכוס כמו לגמול : **תועה אתה בה** . כלומר שמינית לח שאתו של היתר ותפס זו של זוח : **כי ענייא קמא** . תיתי דביתכי תירמי לי ולדידיה ס"ל קום רקוד לי : [**מאי תבל**] ואתה לח תעמוד לפני כהמה לרבעה תבל הוא (ויקרא יח) : **וכי תבלין יש בה** . כלומר יש בביאה זו טעם מבאחרות שאנחת בעלה וגרבעת לבהמה: **זו מאי היא** . ומפרש ביבמות (דף נה:) בחיש הבא על נשים הרבה וכן אתה שבעלה לאנשים הרבה ואינה יודעת מחיזה מהם נתעברה והולידה בת,גמלת חד טופח לת בהו ולח טופח לת לאחותו,על זה נאמר "ומלאה הארץ זימה"כלומר זו מה היא שאין אדם יודע לותה לאתה שהוא טופח לם מופרש לו אם לאו : **לא יכיל בן אלעשה למיסבל** . לותו זילותא של רבי לפי שהיה עשיר גדול ולא היה יכול לרלות דבר של זילותא מחמיו : **מאי בן אלעשה** . כלומר מבין הרוה עשיר : **תספורת יחידתא** . שאין כמותה :**פיזר מעותיו** . שהיה נותן ממון גדול לספר שהיה מספר לו כתגלחת של כ"ג : **הרמוזה קרע קרקווקי** . לשונין של לותו מקום שאין מתבשלין לשולם יפה : **הטמונה ברמץ** . *)עפר של גחלים דלאו תבשיל הוא : **נלאים עם הדלעת הרמוזה** . חלמת דהרמוזה לאו טמונה ברמץ חלא שם מקום הוא ומין זרעים הוא : **מתני' ממעשה רתחתא** . היינו דבר שנעמר ביאולו בקדרה ואינו חלא מחמשת **המינין לאפוקי דבר שאין נמר ביאולו בקדירה עד שמבשלין אותו באילפס : **כל הנעשה בקדרה** . לפיכך מבושל באילפס אסור: **גמ' יורד באילפס שכבר ירד** . הואיל וקודם שמיתו באילפס מבשלו בקדרה והלר מיתו באילפס כן היה מנהגן והוי "יורד לקדרה" ולפיכך אסור: **מן היורד באילפס מותר ביורד לקדרה** קודם שירד לאילפס : **מן הנעשה בקדירה** . לגמרי כל ביאולו שאינו יורד לאילפס כלל : **מותר בנעשה באילפס** . אע"פ שהיה קודם לכן בקדרה : **מותר בנעשה בקדרה** . בנעמר בקדרה :

מתני'

[תוספתא פ"ג ע"ש]

פי' הרא"ש

דיקולא רבה וחפייה בופרא . לקח של גדול וחפהו בזפת : **ליכיל לי** ארבעין גריוי חיטי דרשינא . כלומר לי תמזוג לי הכוס: **מאי תועבה** . שניכם : **תבל** . כלומר מבושל : **מאי שניא הדא ביאה מכולהו ביאות** . שהרי כל הביאות בהמה : **תועה אתה בה** . שמינית משכבי זכר והולך לגל זכר : **מאי תבל** . דכתיב גבי לשה הארבעת לבהמה : **תבלין יש בה** . בתמיה : **מאי שניא הדא ביאה מכולהו ביאות** . כלומר היאך מנחת בן מינה ליך לגלגל הבהמה : זו מה היא . לשון ספק שאין יודע ממי היא מתעברת : **תספורתא יחידתא** . תספורת נאה : כנגד עקרו של זה . מלמד היה שלח יעלה אחד מן השערות על חבירו : **קרקווקי** . על שם מקומן : **דלעת תרמית** היא דלעת המלרית . כלומר זו היא דלעת המלרית: והיא כלאים עם הרמוזה . חלמת דהרמוזה לאו טמונה ברמץ קאמר חלא מן דלעת היא שנקרמת רמוזה : **מתני' הנודר ממעשה קדרה** ליטו אסור לגלה במעשה רתחתא מפרש בירושלמי ליזהו מעשה רתחתא כגון חילקא טרגין וטסני שלא ושורו זריד ועדשן והייטו דקאמר ליטו אסור לגלה ממעשה רתחתא ונקרלת "רתחתא"על שם שמריך להרתיח ונבשל הרבה : **גמ'** שכבר ירד לקדרה קודם שירד לאילפס. כך היה דרכן במעשה אילפס שהיו מרתיחין אותו בקדרה ריתיחה קלה : מן היורד לאילפס מותר ביורד לקדרה.קמ"ל **דלמ ניחמ** כל שהרתיחו אותו ריתיחה קלה כמו שירד לאילפס "יורד לאילפס"מיקרי מפני שהוא מוכן לבך תס"ם שעדיין לא ירד,קמ"ל דלמ, כך נראה בעיני : מן הנעשה באילפס מותר בנעשה בקדרה . משום **לנעשה** = נמור עשיר,שמעת ומשום הכי מותר בנעשה באילפס אף על פי שכבר ירד לקדרה משום דמ"מ נמר עשייתו לא היה בקדרה : מן הנעשה באילפס מותר בנעשה בקדרה . כלומר אף על פי שאחר מכן הורידו באילפס ערי כיון דנמר עשייתו בקדרה היה כך נראה בעיני : **היורד מן היורד לתנור** אינו **אסור** אלא **בפת** . דסתם "יורד לתנור" משמע פת ואם אמר "כל מעשה תנור עלי"אסור בכל הנעשה בתנור :

*) [פליאה כי לגי המעשה הלזה ככר שנויה במשנה לעיל מט. ובעל כרחך טעות היתרמי במשנה דלעיל והעיקר מעשה מבושל שכל וכן נראה מתוך פירוש הר"ן גו דמלת מתני' ומלת גמ' נפשם הכא בטעות נלגו שכל הנודר הלגו הנודר ממעשה קדירה וכו' עד בכל הנעשה בקדירה פיסקא הוא כמם בשינוי פירושי רש"י במתני' דלעיל מט. ומה שפרש"י ככא במקום אחר צריך פיום]

הגהות הב"ח (ש) משנה שאיני יודעו :

תוספות

מחייה כופת . מתא בכופת : דיקולא . של גדול : **דכבינת** כך . שהלויתיך ומילי דבדיומתא היא דאמר : בבקודא דמכוך ובקוקני דמכך . כמו מרקדים שפפיי"ל : **תועה אתה בה** . מתניתין נשמיעין : והולכין אחר מעשה . מבלגן מבלגן יש בגיאה זו ממנה הדא ביאה מכל ביאות : **קרי קרקוואי** . דילופין של אותו מקום שאינו בכלל מבגיל : לעגת המעמה בכמך . לגלים . מכלל דהכמוה בכמך גלת על שם מקום הוא: הטלר ממעשה קדירה ליטו אסור לגלה במעשה רתחתא . דבר שנעמה בקדירה ואין אסור [גלת] בדבר שנעמר בו : **גמ'** לאילפס קודם שירד לאילפס. כך היה דרכן במעשה אילפס שהיו מרתיחין אותו בקדירה ריתיחה קלה : מן היורד [לאילפס] **מותר ביורד לקדירה** . תמיהה לפ"ש שנעמר באילפס דיורד לעולם מעמע על שם מחלת יכילנו : **מן הנעשה** . אאי **לנעשה** סופו : מעמע הנעמר בקדירה. מעמע מותר היורד לקדירה מותר היורד באילפס : **מותר** . דלת מיקרי יורד בפת . דלת מיקרי יורד בפת,דלת פת בלבד : כל מעשה תנור עלי אסור אפילו בפת . ל"ע דמעמע דסתמיות בין יורד למעשה ואתמי אמר כל מעשה ל"ש בכיסת **לנעשה** ליתני כל יורד : **הנודר/מאי**

מהנה ס"ד בא ב"מ אוב. **אלים** האוב.ש"א **מעין** המאור ס"ד אוא. **אסורות**

נעשה בין אשה **אסור** חתנו על רב. — ע"ז ד"ה ואי **תוספות** על כל **נזיר**

נעשה **אאי** **נזיר** הנודר **האוסר** **מאכל**